

liaisonner; 4. (задръстевамъ камани на зиждане), enlier; 5. (съ клана), bailleronner; 6. -са, vr. se lier, s'unir; 7. fig. se marier, s'enchaîner à; 8. (съ нѣкого), se faufler.

Свързеване, sn. la cohérence, empaquetage, fenton ou fanton m., suite f.; || fig. la liaison, tissu m., texture f.; || Phys. la cohésion.

Свързка, sf. le faisceau, lien m., copule, relation f., rapport m.; 1. fig. la liaison; 2. Archit. le tirant; 3. (бояча т.), la troussse; 4. (на дѣловыи хартии), le dossier; 5. напрѣчна — на подъ, la lierne; 6. (съ мысли), la logique; 7. (стоки), le ballot; 8. описане -ки, Anat. la syndesmographie et -mologie.

Свързливъ, adj. combinable.

Свърталница, sf. l'habitation f., domicile m.; 1. fig. le siège; || двигамъ —, va. lever le siège; 2. нѣмансъ въ —, la non-résidence.

Свъртане (на тѣсно мѣсто), sn. la claustration.

Свърхественъ, adj. antiphysique.

Свършакъ, sm. la fin, terme m., extrémité f., trépas et trépassement m.; 1. fig. l'oméga m., le décès; 2. (на слово), l'épilogue m.; 3. (умрѣло), le noir trajet; 4. при -ть, à la sortie de.

Свършевамъ, va. finir, mettre fin, terminer, accomplir, consommer, fermer, clore, clôturer, expédir, conclure, parfaire, venir à bout de, dénouer; 1. fig. trancher, vider; 2. (до край нѣщо), fig. mettre la scie à; 3. (работата cu), faire son sillon; 4. (скоро), sabrer; || fig. trouser; 5. -са, vr. finir et en —, se terminer, expiration, décéder; 6. свършеваса, v. imp. il expire, il passe; || -ватса, ils terminent en; 7. който са свършева, fig. expirant, adj.; 8. то са свърши веке, c'est entendu.

Свършеване и -шене, sn. la fin, finiment, accomplissement m., terminaison, consommation, décision, conclusion; || fig. la clôture; || (на рѣчь), Gram. la désinence.

Свършено, adv. tout est dit; || -то, sn. le finiment.

Свършенъ, adj. fini, accompli, révolu, convenu, consommé, décidé; 1. fam. toisé; 2. надве натри —, baclé, adj.; 3. това го има -шено, cela vaut fait.

Свършителънъ, adj. final.

Сврѣденъ станъ, sm. l'alésoir m.

Сврѣдле, sn. le lasseret et laceret, la queue-de-cochon.

Сврѣдлева дупка, sf. la forure.

Сврѣдель, sm. la vrille, perce f., pointeau, amorçoir, ébauchoir, évidoir, biseau, archet, foret m., tarière f.; 1. (за витла или за главинъ), le taraud; 2. земянь —, la sonde ou tarière; 3. (у кацаръ), la losse et lousse; 4. пробиване съ — земя, le

sondage; 5. опytvamъ съ — земя, va. sonder; 6. майсторъ на -ди, un vrillier.

Свыквамъ, va. assembler, évoquer; 1. (кучета), Vén. rompre; 2. (за наговаряне), aboucher; 3. съ рогъ кучета), Vén. forahir du cor, grailler; 4. (съbrane), convoquer; 5. -вамеса, vr. en appeler à.

Свыкване, sn. la convocation.

Свыкливъ, adj. convocable.

Свирачъ, ка, s. musicien, enne; joueur, euse d'instrument; flûteur; euse; || (жора свирги), un exécutant.

Свиристъ, sm. oiseau, le jaseur.

Свирене (на свирки), sn. l'exécution f.

Свирка, sf. le chalumeau, flageolet m., loure, anche f.; || промѣнявамъ —, va. fam. déchanter.

Свиркамъ (съ свита рѣка), vn. sifler en paume f.; || свирка (за свѣтъ-тѣ), v. imp. il susurre.

[tion et -surrement.]

Свиркане (на свѣтъ-тѣ), sn. la susurration.

Свиркаръ, sm. un cornemuseur.

Свирнувамъ (нѣсень), vn. siffler.

Свирноване, sn. le sifflement, sifflerie f., coup de sifflet, m.

Свирня, sf. Mus. l'air m.; 1. (на инструментъ), Mus. le toucher; 2. (съ тѣрбила или тромпеты), la fanfare; 3. страсть къмъ —, la mélomanie; 4. страшень прітель на —, sc. mélomane.

Свирчица, sf. le brouil.

Свиря, vn. Mus. exécuter; 1. (съ инструментъ), jouer; 2. (съ нѣщо), Mus. toucher;

3. (накъ или изноно), rejouer; 4. (нунчакато, арфа, гитара), Mus. pincer; 5. (съ тѣрбила), sonner; 6. (съ усма), siffler; 7. свирять, v. imp. il chuchetent.

Свѣстене, sn. la cognition.

Свѣстенъ, adj. raisonnable, conscient, catégorique, religieux.

Свѣстно, adv. en conscience, en sûreté de.

Свѣтѣ, sf. la conscience, le fer intérieur, la scrupule; 1. fig. le tribunal de la conscience, religion f.; 2. беспокойство на -та, le scrupule; 3. біене —, fig. le cri.

Свѣстявамъ, va. désabuser, désaveugler, désenchanter; || -са, vr. se désabuser, se reconnaître, rappeler ses esprits m., se faire scrupule de.

Свѣстяване и -тене, sn. le désabusement, désaveuglement, désenchantement m., conscience f.

Свѣтene, sn. la splendeur, resplendissement, rayonnement m., gloire f.; || fig. l'éclaire, éclat, feu, m.; || Phys. la coruscation.

Свѣтилникъ, sm. la lanterne, torchère f.

Свѣтило, sn. le luminaire; || fig. le flambeau, fanal m.

Свѣткавица, sf. la foudre, tonnerre, éclair m., fulguration f.